

**XORNADAS
DE MÚSICA
CONTEMPORÁNEA
2017**

**MÚSICA
[E OUTRAS
ARTES]**

7 out-25 nov
2017

Santiago de
Compostela

**Cuarteto Granados
Alicia Amo, soprano**

SAB 25 NOV—20.30 h
Igrexa da Universidade

Programa

CUARTETO CON VOZ

Gustavo Díaz-Jerez (1970)

*Critical Strip** (2016)

Jesús Torres (1965)

*Cuarteto de cuerda*** (2013)

Arnold Schönberg (1874-1951)

Cuarteto de corda núm. 2, op. 10 (1907/8)

Mässig - Sehr rasch - Litanei. Langsam - Entrückung. Sehr langsam

Alicia Amo, soprano

*Estrea absoluta

** Re-estrea. Encargo do CNDM

Cuarteto Granados

Está formado por catro destacados intérpretes españois cunha sólida formación obtida en centros como a Escuela de Música Reina Sofía de Madrid, a Hochschule de Viena, a Hochschule Hanns Eisler de Berlín, a University of Toronto ou o Chicago Musical College e unha ampla experiencia en agrupacións de cámara coas que percorreron as salas máis importantes de España e doutros países. Os seus membros compaxinan a súa carreira interpretativa co labor individual en conservatorios e orquestras, e imparten clases en cursos nacionais e internacionais. No 2006, deciden profundar no repertorio para cuarteto de corda, atraídos pola calidade da música escrita para dito conxunto e polo reto que supón superar as dificultades musicais e técnicas esixidas en igual proporción a cada un dos seus intérpretes. Entre as súas actuacións destaca a súa participación nos monográficos da Fundación March, especialmente os adicados a Haydn, Mendelssohn, Bartók e á Segunda Escola de Viena, retransmitidos en directo por RNE. Participaron tamén nos ciclos pedagóxicos da Fundación Madrid, no Festival de Almagro, no Festival Internacional de la Guitarra de Córdoba, no Ciclo de Cámara y Solistas da Fundación Caja Duero en Salamanca, no Festival de Música Española de León, no ciclo Concieros de Estío do Auditorio Conde Duque de Madrid, no Festival Internacional Presjovem en Córdoba, na Semana de Música Religiosa de Cuenca e no Ciclo de Grandes Autores e Intérpretes no Auditorio Nacional.

Alicia Amo

Comeza os seus estudos de violín en Burgos e compaxínaos cos de ballet e percusión clásica. Obtén o título superior de violín en Musikene coas máis altas cualificacións, continúa na Universität für Musik de Graz e realiza Bachelor e Máster en Canto Histórico na Schola Cantorum Basiliensis, onde acada Matrícula de Honra. Estuda violín barroco e realiza dous Operastudio con R. Jacobs e A. Zedda. Obtén o primeiro premio no I Manhattan International Music Competition, I Concurso Internacional de Ópera Mozart de Granada, o segundo premio no VIII Concorso Internazionale di Canto Napoli, I Berliner International Music Competition, e é nalista no I Concurso Internacional de Ópera Tenerife e

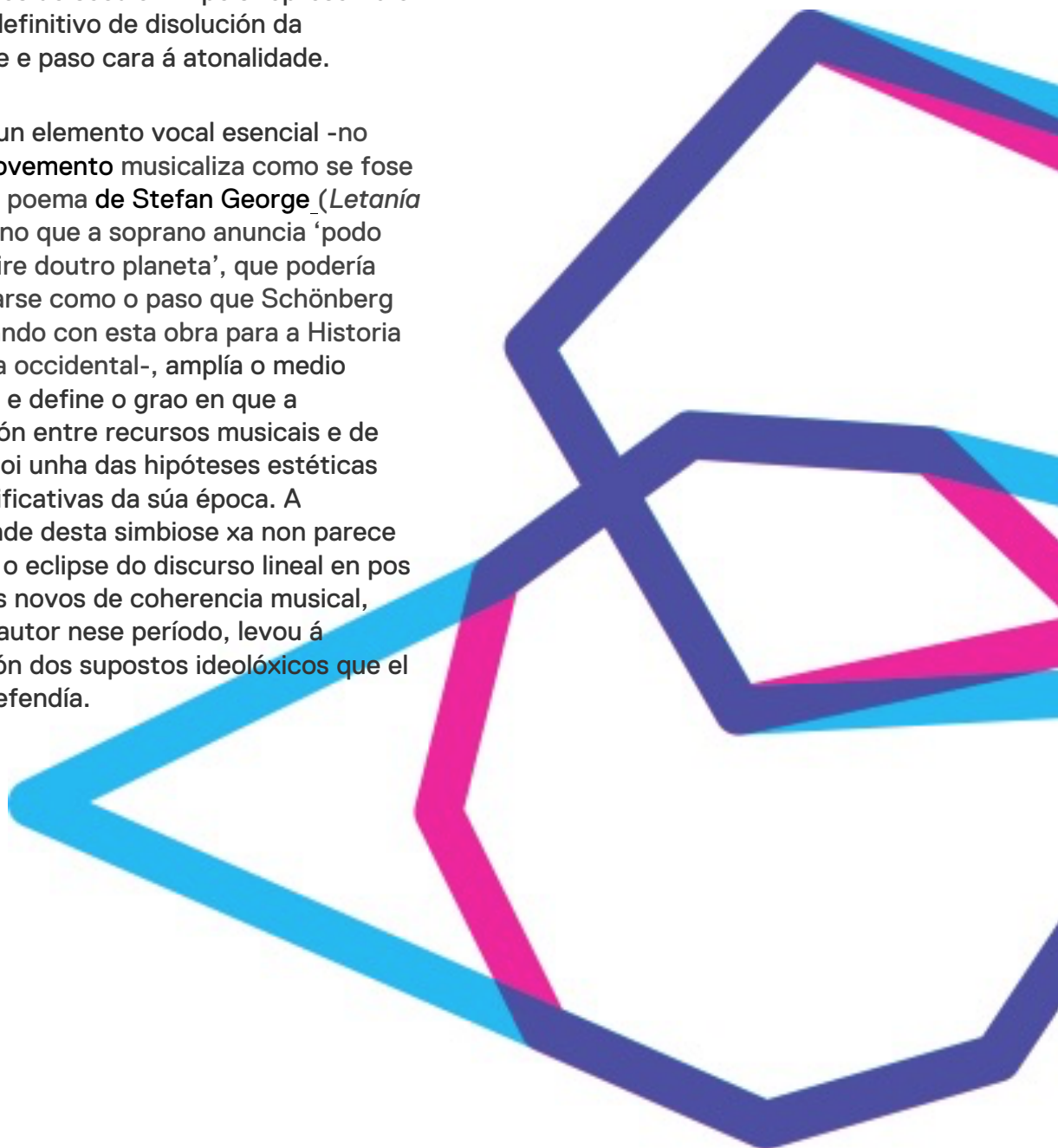
XXIV Concours de Chant Clermont-Ferrand, amais de seleccionada para as residencias de Atelier Lyrique Strasbourg, Royaumont/Paris, Festival d'Ambronay e Fondazione Cini Venezia. Actúa como solista en concerto, ópera e oratorio en festivais en Europa e América xunto á Zürcher Kammerorchester, Café Zimmermann, B'rock Orchestra, Vokalakademie Berlin, Orchestra di Lugano, Pygmalion, La Cetra Basel, Le Parlement de Musique, Sinfónicas de Bilbao, Granada, Madrid, RTVE ou Barroca de Sevilla; en teatros como os de Versailles, Nancy, Burdeos, Caen, Ruhrtriennale, Arriaga de Bilbao, La Zarzuela de Madrid, Maestranza de Sevilla, Semperoper de Dresde, etc e dirixida por Onofri, de Marchi, Marcon, Alessandrini, Pichon, Gómez Martínez, Víctor Pablo, C. Mena, Cohen, Banzo, Koopman ou Jacobs. Funda Musica Boscareccia xunto a A. Mercero e o seu primeiro CD adicado a F. Corselli é nomeado aos premios ICMA 2017. É profesora de Canto Histórico en AIMAntiqua, Baroque Opera Studio Burgos e na Academia Internacional da Universidad de Murcia. Como violinista, foi solista e concertino da JONDE, Sinfónica de Burgos, membro da EUYO, Steirische Philharmonie de Graz, I Barocchisti e colaborou coa Sinfónica de Euskadi, a Orquesta Barroca de Sevilla e a Orquesta de RTVE. Entre os seus proxectos como soprano, destacan a representación de *Siegfried* de Wagner no Campoamor de Oviedo, *Don Carlo* de Verdi no Real de Madrid; *Cos fan tutte*, no Victoria Eugenia de San Sebastián, na estrea de *El Mozo de Mulas* de Antonio José en Burgos, *La Susanna* de Stradella en Xenebra, *La Serva Padrona* en Klagenfurt, *Mysteries of the Macabre* de Ligeti (Bilbao e Madrid), *Mesías* de Haendel (coas orquestras de Granada e da Comunidade de Madrid) e *Arie di Concerto* de Mozart xunto a P. González no Festival de Granada.

O material musical de *Critical Strip* xenérase a partir dos 500 primeiros ceros de función Zeta de Riemann, parte fundamental do que posiblemente é o misterio matemático máis importante aínda non resolto: a Hipótese de Riemann. A partir desta materia prima inicial (análoga ao mármore, o ferro, ou a madeira que emprega o escultor) modélase o discurso musical. A concepción do cuarteto non se formula aquí como a interacción entre catro instrumentos independentes senón como un só instrumento de 16 cordas. O discurso musical fíase mediante continuas metamorfoses, nunha sorte de equivalente musical das *Metamorphosis* do artista holandés M. C. Escher. Este *continuum* lineal en constante evolución é así mesmo unha metáfora sonora da “banda crítica” (de aí o nome *Critical Strip*) que caracteriza a función Zeta. Todo este edificio matemático subxacente aporta unidade e estrutura á obra, pero é, sen embargo, transparente á escoita consciente do ouvinte. Gustavo Díaz-Jerez

En palabras do musicólogo José Ramón Ripoll “A incorporación de Jesús Torres ao panorama compositivo español supuxo desde o primeiro momento un enriquecemento do mesmo, non só en canto a fórmulas, linguaxe e estilo se refire, senón á desacougante forza expresiva que conleva o formulación da súa propia obra [...] o estilo de Jesús Torres, en constante evolución es sutil, a pesar da densidade da súa escritura. Nun minucioso proceso de selección, o autor escolle os elementos indispensables para elevar o trazado da obra, sobre o que flúen as ideas musicais con naturalidade, delicadeza e aparente espontaneidade. O que se pretende con este método é acadar un obxectivo claro desde unha intención precisa que, aínda que xurdida dunha complexa argumentación formal e expresiva, sexa consciente desde o compás primeiro da súa finalidade.”

Ao superar os termos xerais do xénero tradicional do cuarteto, o *Cuarteto de cordas núm. 2 op. 10* (1908) de Arnold Schönberg ocupa un lugar único na música de comezos do século XX pois representa o proceso definitivo de disolución da tonalidade e paso cara á atonalidade.

A suma dun elemento vocal esencial -no cuarto movemento musicaliza como se fose un lied un poema de Stefan George (*Letanía e Rapto*) no que a soprano anuncia 'podo sentir o aire doutro planeta', que podería interpretarse como o paso que Schönberg estaba dando con esta obra para a Historia da Música occidental-, amplía o medio expresivo e define o grao en que a fertilización entre recursos musicais e de linguaxe foi unha das hipóteses estéticas máis significativas da súa época. A naturalidade desta simbiose xa non parece evidente: o eclipse do discurso lineal en pos de medios novos de coherencia musical, típico do autor nese período, levou á debilitación dos supostos ideolóxicos que el mesmo defendía.

XORNADAS
DE MÚSICA
CONTEMPORÁNEA
2017

MÚSICA
[E OUTRAS
ARTES]

CGAC CENTRO GALEGO
DE ARTE
CONTEMPORÁNEA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

GOBIERNO
DE ESPAÑA

XUNTA
DE GALICIA

